

Zadnji trenotki morilca Mac Kinley-jevoga.

Dne 29. oktobra ob 7. uri 12 minut in 30 sekund je poravnal Leon Czolgosz, morilec predsednika Združenih držav v Auburnu na električnem stolu svojo krivdo. . . . Električni tok — 1700 volt — je pretrgal nitko njegovega življenja. Električnemu stolu se je bližal nekako na isti način, kakor vsi morilci, ki so se že pred njim pokorili ondu. Kazal ni skoro prav nič straha, napravil je pa celo izjemo v tem, da je govoril med časom, ko so ga pripenjali z jermenom na stol. Ko so ga peljali k stolu, je rekel: »Predsednika sem umoril, ker je bil sovražnik dobrih ljudi, ker je bil sovražnik delavskih slojev. Jaz se ne kesam svojega dejanja!« Ko so mu pripenjali jermen čez obraz, je dejal: »Žal mi je, da ne morem videti še enkrat svojega očeta.«

Czolgosz je šel v predvečer ob 10. uri v posteljo in je spal vso noč trdno in mirno. Ko je stopil drugo jutro ravnatelj jetnišnice Meade v njegovo celico — okrog pete ure — so ga morali vzbuditi. Na pozdrav ravnatelja ni nič odgovoril. Nato mu je uradnik prečital še enkrat smrtno obsodbo. Czolgosz je pazno poslušal, a ni izpremenil svojega obraza prav čisto nič.

Ko je zapuščal Meade njegovo celico, je dejal Czolgosz: »Jaz bi rad govoril s superintendentom (luteranskim višjim duhovnikom).« — »Ta pride takoj«, se oglasi odgovor.

Obsojenec se je zopet vlegel in je poskušal spati. Ob 5. uri 15 min ga je zopet zmotil neki paznik, ki mu je prinesel svežo srajco in črne hlače, katerih hlačenca je bila spodaj razparana, da se namreč lažje pritrdi elektroda. Ko se je Czolgosz v to preoblekel, se je zopet vlegel. Ob 5. uri 30 min. je prišel pred njegovo celico superintendent Collins. Czolgosz mu je rekel: »Pred smrtjo bi se vam rad nekaj izpovedal.« — »Kaj imate na srcu?« ga je vprašal oni.

»Jaz bi rad govoril pred več ljudmi, jaz hočem, da me slišijo!«

»Tega ne smete«, pravi superintendent.

»Potem pa sploh ne maram govoriti!« je dejal obsojenec nevoljno.

Ko je odšel Collins iz njegove celice, so mu prinesli zajutrek, takozvano rabeljevo večerjo, ki je sestajala iz kruha, svinjine, jaje

in kave. Czolgosz je jedel s precejšnjim apetitom. Med tem, ko je še zajutrkoval, so hodile priče, ki so prisostvovali elektroeksekuciji, mimo njegove celice v sobo smrti. Med tem se je pomaknil kazalec na 7 uro 8 min.

V sobi smrti sta pregledala elektrik Davis in prejšnji ravnatelj jetnišnice Thayer aparat električnega stola in sta izjavila, da funkcijonira popolnoma pravilno. Ravnatelj Meade je prosil priče, naj se vsedejo, in je izpregovoril naslednje besede: »Prišli ste sem, da bodete prisostvovali postavni usmrtnitvi Leona Czolgosza. Zahtevam, da sedite ves čas na svojih prostorih, da ste popolnoma mirni, in naj se prigodi že kar se hoče. Paznikov je dovolj navzočih, da bodo svoj posel lahko opravili.«

Zdravnika jetnišnice dr. Gerin in dr. MacDonald sta se vstopila tik stola, ravnatelj jetnišnice spredaj, elektrik pa je šel v stranski prostor, kjer je električni aparat.

Na znamenje ravnatelja Meade so se odprla težka železna vrata, ki vodijo do celice. Bilo je ob 7. uri 10 1/2 min. Vrata Czolgoszove ječe so se odprla in sredi dveh paznikov — zadaj sta šla pa dva — je prišel Leon Czolgosz. Ko je prestopil prag sobe smrti, se je malo opotakel, spremljujoča paznika sta ga prijela, da ne bi padel. Toda takoj se je zavedel in je stopal po konci. Z visoko dvignjeno glavo v sivem jetniškem jopiču s širokimi, nazaj zavihanimi rokavi je bil podoben bolj kakemu dečku, kakor pa obsojencu, ki gre v smrt. Obraz mu je bil blede, čeljusti pa so mu malce dregetale. Ob podložen gumi pri stolu se je spodtaknil, se pogumno in naglo vsedel na stol, se ozrl po navzočih in rekel: »Jaz sem umoril predsednika, ker je bil sovražnik dobrih ljudi, sovražnik dobrih delavcev.«

Pri prvi besedi se mu je glas nekoliko tresel, a je zopet takoj zadobil navadno mirnost. Povdarjal je vsako besedo in govoril v čisti angleščini. Ko so mu pazniki naslonili glavo nazaj, da bi jo pripeli z jermenom, je dejal: »Jaz se ne kesam svojega dejanja.« Ko so mu pa jermena nategnili, je mrmral: »Jako žal mi je, da ne morem še enkrat videti svojega očeta!«

Ob 7. uri 11 min. je prestopil Czolgosz prag smrtne sobe, ob 7. uri 12 1/2 min. pa je izgovoril svoje zadnje besede in pazniki so stopili nazaj. In električni tok je šinil v truplo nesrečnika s tako silo, da je pokalo jermenje. Štirideset sekund je pustil elektrik

tok 1700 volt delovati, potem pa ga je počasi odvijal. Drugič je spustil 1200 volt, a samo za kake 3 sekunda. Ko je odvil tok, se je truplo, ki je bilo silno upadlo, napelo proti jermenju. Ko so tretjič spustili tok, je stopil dr. Mac Donald k mrtvecu in mu položil roko na srce. Zdravnik je izjavil, da ne čuti bitja srca več, prosil pa je, naj še enkrat spuste električni tok z vso silo. To se je zgodilo.

Ob 7. uri 15 min. so ustavili zadnji tok. Usmrčenje je trajalo pičle štiri minute. Zdravniki so nastavili instrumente in konstatirali, da ni v Czolgoszu nič več življenja. Nato je vzdignil ravnatelj Meade desnico in rekel: »Gospoda moja, obsojenec je mrtav!«

Priče so zapustile sobo smrti, truplo so dvignili na operacijsko mizo. Zdravniki so preiskali truplo in izjavili, da je bil pokojnik popolnoma pri zdravi pameti in da je bil zdrav. Ko so zdravniki izvršili svoj posel, so položili truplo Czolgoszovo v črno rakev. Spočetka so mislili nasuti nanj živega apna, poskus pa je dokazal, da deluje živo apno prepočasno in zato so polili truplo z neko kislino, od katere so se nadejali, da bo razkrojila truplo v dvanajstih urah. Popoludne so rakev položili v grob ter grob zastražili.

Kmalu po usmrtnitvi so sežgali njegovo obleko in razne pošiljatve, ki so došle nanj, odkar je bil v zaporu. Nekatera pisma pa so shranili, ker se nadejajo, da bodo po njih prišli na sled raznim anarhistom.

Tekom popoldneva sta prišla brat in bratranec Czolgosza in sta zahtevala od ravnatelja, naj jima pokaže truplo. »Ne morem, je že v grobu, a grob vama pokažem, ako ga želita videti?« je odgovoril ravnatelj Meade. Nato sta zahtevala mrtvaški list, da bodeta dvignila zavarovalnino za življenje, ker je bil Czolgosz zavarovan. Groba nista hotela videti in sta takoj odšla.

Sl. L.

Loterijske številke

Gradec 23. nov. 1901. 44, 22, 63, 52, 67
Dunaj » » » 46, 12, 20, 88, 2

Hennebergova svila, pristna le tedaj, ako se naroči naravnost v moji tovarni, za bluze in cele obleke, črna, bela in barvana meter za 65 kr. do 14 glđ. 65 kr. Zasebnikom poštnine in carine prosto na dom. Vzorci obratno. Pisemska poštnina v Švico je dvojeva.

G. Henneberg, tovarna za svilo (c. kr. dvorni zalagatelj.) Zürich, 37 17—9

Gospodom

580 1—1

trgovcem in preprodajalcem!

priporočam veliko izber galanterijskega in drobnega blaga po tovarniških cenah

Tako imam tudi za božični čas veliko zatogo svilenega in drugega raznobarnega papirja, jasic, zlatih pen, cvetja, žice in raznovrstne okraske. — Nadalje fini pismeni, kancelijski, koncepti in ovitni papir, različne zavitke, trgovske knjige, kakor vse drugo v to stroko spadajoče papirno blago. — Mnogobrojnega obiska in cenje njih naročil pričakujem z velespoštovanjem

I. N. Peteršič,

v Ptujju Kolodvorska ul. 15. v Ptujju

Zahvala.

Podpisani se zahvaljujemo sl. zavarovalni družbi »Adriatica di Sicurta« v Trstu (zastopnik gosp. Franjo Pikel v Žalcu), ker se nam je povodom požara zavarovalnina tako pošteno izplačala in priporočamo vsled tega to slavno zavarovalno družbo vsem posestnikom najtopleje.

577 1—1

Petrovič, Gomilšek, Škorjanc, posestniki v Drešinjivasi.

 Letos Miklavška nedelja prva adventna ne druga. — Brezno na koroški železnici. 567 2—2

KUVERTE

s firmo priporočam
tiskarna sv. Cirila
v Mariboru.

Lepe podobice s črnim okvirom kot spominki
za v molitev priporočene ranjke.

Primeren tisek na drugi strani oskrbimo hitro in lično.

100 kosov od 80 kr. do 1 glđ. 80 kr.

K obilim naročilom se priporočam

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Zahvala.

581 1—1

Iskreno zahvalo izrekamo tem potom vsem, ki so se dne 25. novembra t. l. blagovoljno vdeležili pogreba našega brata oziroma bratranca

Franca Plohl-na,
osmošolca na ptujskem gimn.,

Posebno pa bodi izrečena najprisrčnejša zahvala prečastiti duhovščini, prečast. gospodu prof. Majcenu, vsem velecenj. gg. profesorjem, dijakom-sošolcem, darovateljem krasnih vencev, vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, kateri so v tako mnogobrojnem številu spremili predragega rajnega k večnemu počitku.

Anton Plohl Marija Bernek Anton Plohl
brat. teta. bratranec.